

Informatie Blad

Baudin's Kaketoe

Calyptorhynchus baudinii

Mannetje (links), Vrouwtje (rechts)

Andere namen:

Baudin's Zwarte Kaketoe en Zwarte Lange-snavel Kaketoe. Genoemd ter ere van de Franse ontdekker Nicolas Baudin (1754-1803).

Bedreigde status:

"Bedreigde diersoort: Schema 1 – Behoud van West Australisch Dieren".

"Bedreigd: onder toezicht van de federale milieubescherming en behoud van biodiversiteit".

Schaars tot matig voorkomend (meest voorkomend onder in het zuidwesten). Met name in koppels (tot 300), soms grotere combinaties (tot 1200) bij nesten. Het aantal is afgenomen in de laatste 50 jaar, met als laagste voortplanting (0.6 kuiken per jaar) die zich verzet hebben tegen het verplaatsen van de grote aantallen die neergeschoten zijn door kwekers.

Beschrijving:

Lengte 50–60 cm. Gewicht 560–770 g.

Bovenste snavel deel is smaller en langer dan die van de Carnaby's Kaketoe.

Volwassen mannetje: meestal bruinachtig zwart, de verenrand met donker wit wat een geschulpte uitstraling geeft; oor is verborgen donker wit; witte band naar het einde van de staart, gebroken in het midden; zwarte snavel; roze blote huid rond de ogen.

Vrouwtje: zoals het mannetje maar met verschil dat de oren verborgen zijn in een feller geelachtig wit; grijsachtige snavel met donkere punt en de huid om het oog is grijs.

Roep:

Een kort "whicher whicher" en "bunyip bunyip" schare roep. De paring roep is een herhaaldelijke lage "arr" gevolgd door een hoge fluit.

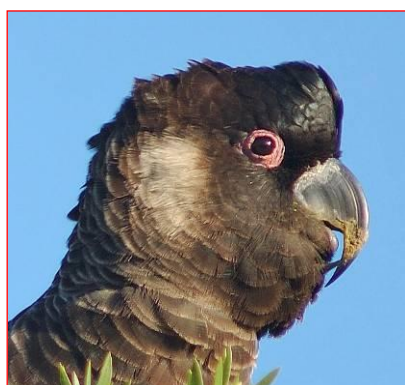
Broeden:

Nesten in holtes van de Karri, Marri, Wandoo and Bullich bomen. Leggen eieren in Augustus-December; 1–2 jongen (alleen een jong wordt grootgebracht) en alleen het vrouwtje broed het ei uit en brengt het jong groot.

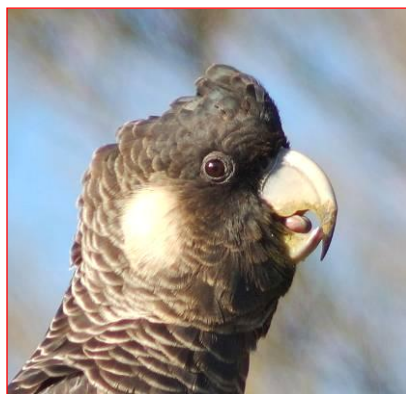
Levensverwachting: 25–50 jaren.

Verspreiding:

Komt voor in zuid-westerse vochtige en half vochtige gebieden, ten noorden van Gidgegannup, ten oosten van Clackline, Wandering, Quindanning, the Perup River, Lake Muir en King River, en ten westen van de oostelijke strip van Swan Coastal Plain inclusief West Midland, Gosnells, Byford, North Dandalup, Yarloop, Wokalup en Bunbury ook de Stirling en Porongurup Ranges en langs de zuidkust van Waychinicup Nationaal Park. Ze komen alleen in West Australië voor.

Volwassen mannetje

Volwassen vrouwtje

Vrouwelijke Baudin's Kaketoe op het nest

Leefomgeving en voedsel:

Zuidelijk eucalyptus bos van met name Jarrah, Marri and Karri. Voeden zich met zaden van de eucalyptus, Banksia, Hakea en vruchten, appels en peren. Ook nectar, knoppen, bloemen en repen schors van dode bomen op zoek naar keverlarven. Voedergewassen op alle niveaus van de top tot de grond.

Bedreigingen voor de soort:

Kappen van bos, vuur, aanrijdingen, wilde bijen die de nest holtes overnemen en in het verleden zijn grote aantallen neergeschoten door kwekers.

Referenties:

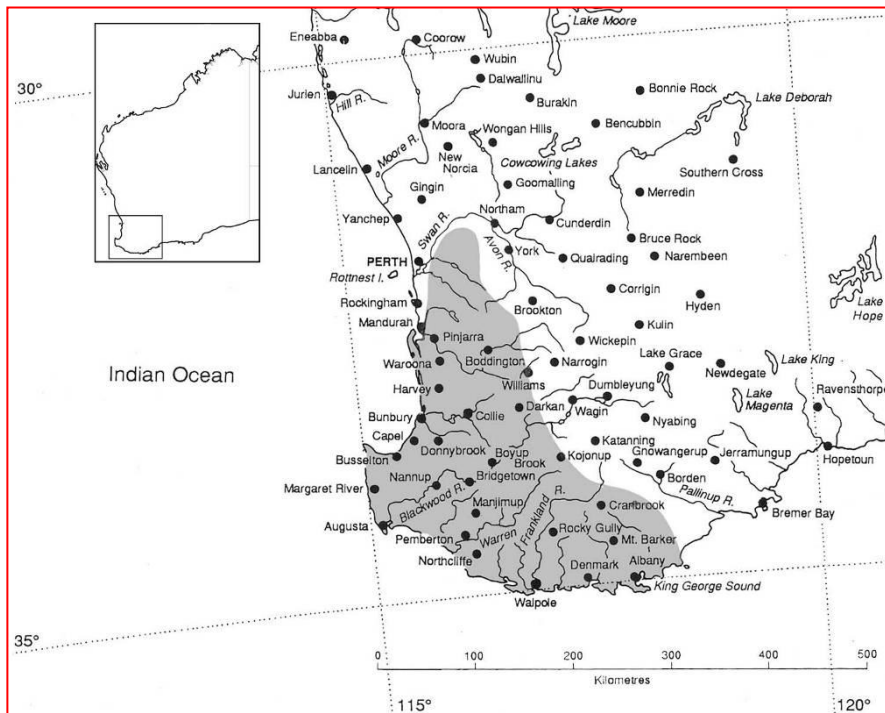
Johnstone, R.E. and Storr, G.M. (1998). *Handbook of Western Australian Birds*. Volume 1 – Non-passerines (Emu to Dollarbird). Western Australian Museum pp. 278–280.

Johnstone, R.E. and Kirkby, T. (2008). Distribution, status, social organisation, movements and conservation of Baudin's Cockatoo (*Calyptorhynchus baudinii*) in South-west Western Australia. *Records of the Western Australian Museum* **25**: 107–118.

Vertaald door: Gerard & Ineke C.

Marri noten gegeten door Baudin's Kaketoe

Huidige verdeling in zuid-west Australië